

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 118.442 van 17 april 2003
in de zaak A. 103.253/XIV-3230.**

In zake : XXX,
 wonende te 1020 BRUSSEL,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Armeense nationaliteit, op 10 april 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 maart 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 10 oktober 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 26 april 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 31 januari 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. NAVASARTIAN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 21 mei 2000 en zich vluchteling verklaart op 22 mei 2000; dat de minister van Binnenlandse Zaken op 10 oktober 2000 beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 1 maart 2001 deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

“Aan betrokkene werd op 10 januari 2001 op haar gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor haar asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 10 oktober 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.”.

2. De ontvankelijkheid.

2.1. Overwegende dat uit de gegevens van het administratieve dossier blijkt dat de bestreden beslissing aan de verzoekende partij werd ter kennis gebracht met een ter post aangetekend schrijven, verstuurd op 1 maart 2001; dat het verzoek tot nietigverklaring werd ingediend met een ter post aangetekend schrijven op 10 april 2001, hetzij buiten de termijn van dertig dagen die is bepaald in artikel 20 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de vreemdelingen;

Overwegende dat de verzoekende partij zich hiervan bewust was en in haar verzoekschrift tot nietigverklaring aanvoert dat voormeld koninklijk besluit strijdig is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat het zonder redelijke verantwoording een fundamenteel verschillende rechtspleging voorziet voor vluchtelingenzaken tegenover

andere zaken; dat de verzoekende partij vraagt daarover een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof;

2.2. Overwegende dat de Raad van State bevoegd is om zelf de wettigheid van een koninklijk besluit aan de hogere norm te toetsen; dat derhalve geen prejudiciële vraag aan het Arbitragehof moet worden gesteld;

Overwegende dat de grondwettelijke regels inzake gelijkheid der Belgen en niet-discriminatie niet uitsluiten dat een verschil in behandeling volgens bepaalde categorieën van personen zou worden ingesteld, voorzover het criterium van onderscheid op objectieve en redelijke wijze kan worden verantwoord; dat een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld m.b.t. het doel en de gevolgen van de betrokken norm; dat het gelijkheidsbeginsel geschonden is indien vaststaat dat de aangewende middelen redelijkerwijze niet evenredig zijn met het beoogde doel;

Overwegende dat uit het verslag aan de Koning (B.S. 15 juli 2000) bij voornoemd koninklijk besluit van 9 juli 2000 blijkt dat het de bedoeling was bijzondere procedureregels vast te leggen inzake het vreemdelingencontentieux teneinde het hoofd te kunnen bieden aan het aantal beroepen in deze materie; dat aldus de termijnen voor het instellen van het beroep, voor het indienen van de memories en om de voortzetting van de procedure te vragen werden verkort om de procedure te versnellen en misbruik van de procedure bij wijze van vertragingssmaneuver tegen te gaan; dat deze verantwoording redelijk en objectief is; dat de termijn van dertig dagen om het beroep tot nietigverklaring in te stellen niet onredelijk is;

Overwegende dat het beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is ratione temporis nu de bedoelde termijn is overschreden;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien april tweeduizend en drie, door :

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.